

друго, освенъ желаніето имъ да ся преведе священното писаніе за новообращеннѣ на нѣхнѣятъ языкъ.—Това ползовало каквото гражданската, така и духовната власть на Византійската Имперія, която тогава още свѣтяше, но вѣке беше почела да слабѣе.— На гражданската Грецка власть беше това нужно, за да направи Българетѣ Хрістіане, да смегчи нравѣетѣ имъ, и съ това да укроти стремленіето имъ, да сукрушатъ Имперіята имъ, която не веднашъ видвала непобѣдимыѣ си вѣкога легіоны разпада ны отъ боицата и побѣдителитѣ предъ Константинополскитѣ врата. — Духовната власть, освенъ что помагаше на гражданската, имаше предъ очитѣ си да предвари замыслитѣ на Римскіатъ Архіепископъ, ко муто подобно беше желателно, да соедини сосѣ стадото си могущественнѣятъ тогава и самодержавнѣятъ Български народъ.

Константинъ, соученикъ на Императора Міхаила, който въ това време царствуваше, и братъ му, Меѳодій, обарнаха на себе си за тая работа вниманіето на правителството, което имъ препоручи, да направятъ азбука, доволна за да ся преведе писаніето. Обширното знаніе на Константина (който по слѣ въ монашество ся нарече Кирилъ)